

מעשר עד שעלו לאלף בחינות, וכן קדמו לשם מ"ה החדש ב' עולמות שהם עולם העקודים ועולם הנקודים שהם תרין אלפין, והוציא את התורה שהיא שם מ"ה ממקום הטמיר, מִיַּד אַמְרָה קַמִּיה, מָאן דְּבַעֵי לְאַתְקַנָּא וְלַמַּעְבַּד, יִתְקַן בְּקַדְמֵיתָא תְּקוּנוֹי מִיד אַמְרָה הַתּוֹרָה בַּלְשׁוֹן רַכָּה שֶׁהִיא שֵׁם מ"ה, לִפְנֵי הַא"ק מִי שְׂרוּצָה לִתְקַן שֵׁם בִּין שְׁנֹשְׁבֵר וְלַעֲשׂוֹת אֶת עוֹלָם הָאֲצִילוֹת יִתְקַן בַּתְּחִילָה תִּיקוּנו, כְּלוֹמַר יִתְקַן פְּרִצוֹף עֵתִיק שֶׁהוּא תִיקוּנו וּלְבוֹשׁו דַּא"ק, שְׁבוּ מִתְּלַבֵּשׁ א"ק מִטְּבוּרוּ וּלְמַטָּה בְּסוּד רִישָׁא דְעֵמָא

דאיתתקן בקדמיתא ואח"כ יתקן לתחתונים.

עתה מסביר רשב"י פרצוף עתיק

תַּאנָּא בְּצִנִּיעוֹתָא דְסַפְרָא למדנו [101] בספר ההוא ששם יש סודות מוצנעים

וגנוזים, עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין זְקַן הַזְקֵנִים שֶׁהוּא א"ק שֶׁהוּא עֵתִיק יוֹתֵר

מִהָעֵתִיקִים שֶׁהֵם פְּרִצוֹף עֵתִיק וַא"א, סְתָרָא דְסְתָרִין הַנִּסְתָּר שְׁבַנְסְתָּרִים, שְׁכ"ב

נִסְתָּר וְנֵעֲלָם א"ק אִפִּי מֵעֵתִיק וַא"א וַאֲפִילוּ שֶׁהֵם נִקְרָאִים נִסְתָּרִים, לֹא הִשִּׁיגוּ אוֹתוֹ וְלֹא

הִלְבִּישׁוּ אוֹתוֹ אֶלֶּא מִטְּבוּרוּ וּלְמַטָּה **טְמִיר דְטְמִירִין** הַגְּנוּז שְׁבַגְנוּזִים שֶׁאִפִּי מִהִטְּבוּר

אור הרשב"י

וחבריו, והיו קורין להם צניעותא דספרא. ר"ל, מה שגנוז וצנוע בספר ההוא, שהם סודות המוצנעים שם. ועל כן, לא אמר, ספרא דצניעותא, כי לא הזכיר עצם לשון הספר, אלא מה שהיה שנוי ביניהם בפירוש הספר הנזכר, וזהו צניעותא דספרא. עכ"ל. וכן כתב הרב "עומר מן", בפירוש אד"ו, בביאור עינין דא"א. יעו"ש. עכ"ל.

[101] ועי' ב"יין הרקח" שהסביר מדוע לא אמר "בספרא דצניעותא" וז"ל: מה שאמר, בצניעותא דספרא, ולא אמר בספרא דצניעותא, כתב בספר "אדיר במרום" ובפירוש האד"ר להרב משה חיים לוצאטו שכתב שם, וז"ל: "כי הספר הזה, הוא כולל שרשי החכמה בכללות וקיצור, אך הסודות הנכללים שם, הם היו מפורשים בין הרשב"י

הלימוד היומי

ולמטה שנתלבש בתוכם מ"מ לא הלבשוהו, אלא על הכלים דוקא אבל אורות שבתוכו הם טמירים בפנימיותו ולא השיגו אותו אפי' עתיק וא"א, והכונה בזה שא"ק שהוא עתיקא דעתיקין עשה כדברי שם מ"ה החדש שהיא התורה שבכתב שהוא פרצוף ז"א כדפרישית לעיל, שמי שרוצה לתקן שם ב"ן יתקן בתחילה תיקונו שיתלבש בעתיק כי המלבוש והכסוי של האורות הוא תיקונם וגילויים, ואז, **אַתְּתִקֵּן וְאַזְדַּמֵּן** (דף קכ"ח ע"ב) נתקן הא"ק ע"י שעלו האורות למעלה ונעשתה הפרסה, וגם שנתלבש בפרצוף עתיק היה יכול שפעו להזדמן ולהמצא בעולמות שלמטה ממנו, **(כְּלוּמַר אֲשֶׁתַּכַּח, וְלֹא אֲשֶׁתַּכַּח מִמֶּשׁ, אֲבָל אֶתְתִּיקֵן וְלִית דִּידַע לִיה מְשׁוּם דִּיהוּא עֵתִיק דְעֵתִיקִין)** (אָבֵל בְּתִיקוּנֵי יְדִיעַ) [יז] ופירוש "אזדמן" "נמצא" ויכולים העולמות להנות משפעו ולא נמצא לגמרי כי אין יכולים לקבל רק קצת הארה, אבל נתקן ונתלבש ע"י אור חדש ואין אחד מהפרצופים שידע וישיג אותו היות והוא זקן הזקנים ומעלתו גדולה מאד.

עתה מדבר רשב"י על פרצוף א"א כיצד מתלבש בפרצופי האצילות ומתקן העולמות

[יח] **כְּחַד סְבֵא דְסַבִּין** כאחד זקן הזקנים הוא א"א שהוא יותר זקן מהסבין שהם או"א שנקראים זקנים לגבי ז"ן, והוא, **עֵתִיק מֵעֵתִיקִין, טָמִיר מִטָּמִירִין**

אור הרשב"י

[יז] מחקם מהרח"ו בספר "דרך אמת".
 [יח] מו"ר חכם יהודה פתיה זיע"א כתב שלא גורסין כחד סבא דסבין אלא באות ב' בחד סבא דסבין ופירושו כי עתיק נתלבש בתוך א"א בכתר העליון של א"א ובאורא ובמו"ס שהוא חכמה דא"א, ולכן גורסים "בתוך" ולכן נקט ג' לשונות כנגד ג' ראשין דא"א שהם גולגלתא, אוירא, מו"ס וכן בריש האדרא של הרב רוח דוד. ולכן צריך לפרש שלשון זה חוזר על מש"כ לעיל קודם הסוגריים על מילת

הלימוד היומי

עתיק יותר משאר העתיקים ונסתר יותר משאר הנסתרים, ונקט ג' תוארים אלו כנגד ג' ראשין של א"א, שהם גולגלתא אוריא ומו"ס, וּבְתִיקוֹנוֹי יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ ובתיקונים של א"א שהלבישוהו או"א, הארותיו של א"א ידועים ולא ידועים לאו"א. כלומר שאינם משיגים הארותיו רק מעט ולא בידיעה אמיתית [יש]. **מָאֲרֵי דְהַוּוֹר** א"א בעל הלוּבן כי הוא תכלית הרחמים והחסדים, וביאר מהו החיזור הזה, **כְּסוּ** (ס"א בְּסוּמְק) וְחִיזוּ **בוֹסִיטָא** (ס"א בוֹצִינָא) **דְּאַנְפוּי** (נ"א בְּאַנְפוּי) הכיסוי שמכסים שערות ראשו ודיקנא דא"א שהם לבנים כ"עמר נקי" את ראשו ופניו, וגם מראה תואר פניו, הם חיורים ורחמים גדולים בסוד באור פני מלך חיים, **יְתִיב עַל פְּרָסִיָּא דְשְׁבִיבִין,** **לְאַכְפִּיָּא לֹון** פרצוף א"א שכולו חסד ורחמים יושב על כסא של שביבי אש, ופירוש הדברים שהוא מתלבש בפרצופי או"א ובשאר כל פרצופי האצילות שיש באחוריים שלהם שמות אלהי"ם שהם בחי' דין להכניע אותם ולהמתיק דיניהם.

אַרְבַּע מְאָה אֲלֵפֵי עֶלְמִין ארבע מאות אלף עולמות שהם הד' חירותי היוצאים מארבע יודי"ן שבשם ע"ב שמאחורי רישא, ובא"א ד' יודי"ן מתרבים

אור הרשב"י

ממנו בן א"א נתלבש בפרצופי או"א להאיר לפרצופים התחתונים.

[יש] והביא מו"ר "יין הרקח" מע"ח שער הנסירה פ"ד וז"ל: אמנם אין מה עילאה דא"א יורד עד או"א כי גדלה מעלתו עד מאד, אבל זה המח דא"א כל גילוי הוא בדיקנא דא"א וכו' ושם נתבאר שיש שם ב' מזלות ומקבלים או"א השפעתם ע"י המזלות ולא ע"י א"א כי א"א לית דידע ליה.

"אתתקן ואזדמן" ואז יבוא הלשון בחד סבא דסבין כלומר שעתיק מתלבש בתוך סבא דסבין שהוא פרצוף א"א.

אמנם לפי הגירסא שלנו עתה מדבר הרשב"י על א"א שמתלבש בפרצופי האצילות כנודע ובא הרשב"י זיע"א ללמד לנו כמ"ש קודם שא"ק אתתקן ואזדמן שנתקן ונתלבש בפרצוף עתיק כדי שיוכל שפעו להודמן ולהמצא בעולמות שלמטה

הלימוד היומי

לאלפים ובאו"א למאות ובז"א עשרות ובנוק' אחדים ונקראים "עלמין" שהם אורות נעלמים

[כ], **אַתְּפֹשֵׁט חֵזֶרָא דְגוּלְגֻלְתָּא דִּירִישׁוּי** ונתפשטו האורות של

החירותא של גולגולת הראש מצד העורף לבד. **וּמְנַהִירוּ דְהַאי חֵזֶרָא**

ומהארת אלו ארבע מאות אלף עולמות של זאת החיורא מאחורי העורף, **יְרְתִי**

צְדִיקֵיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי, אַרְבַּע מְאַה עֵלְמִין יורשים הצדיקים

לעולם הבא שהוא סוד הבינה ארבע מאות אורות [כא] נעלמים שהם הארה מועטת ולא ד'

מאות אלף עולמות, **הָדָא הוּא דְכְתִיב, (בראשית כג) אַרְבַּע מְאַת**

שָׁקֶל [כב] כֶּסֶף זה מה שכתוב ארבע מאות אורות נעלמים, שקל כסף בסוד הכסף

שהוא לבן שהוא חס"ד, והוא גי' ע"ב **עוֹזֵר לְסוֹחֵר** לשאר גולגולתין דלתתא דסחרין

ומסובבין את המוחין.

אור הרשב"י

חשבונות בא"א והם בסוד אלפים, ובאו"א הם בסוד מאות, ובז"א עשרות ובנוק' אחדים. [כא] שים לבך כי מש"כ הזהר ארבע מאה עלמין אינם עולמות אלא אורות עצומים נעלמים ולא עולמות, ועיין ביין הרקח וירווח לך.

[כב] שקל הוא כמנין ארבע מאות ושלושים כמנין נפ"ש, וסוד הדבר הוא כי אלו הארבע מאות אורות הנעלמים של חירותי רמוזים בארבע יודי"ן דהוי"ה דע"ב, שהג' יודי"ן הם לא עיקריים אלא הם המילוי ורק יוד הראשונה היא שרשית ועיקרית, ולכן הג' יודי"ן שכל אחת מהם כלולה מעשר הרי שי' דשקל, והיוד השרשית הראשונה רמוזה בק'

[כ] ועי' בע"ח שער א"א פ"ה שיש ברישא חירותא דא"א שלש הוי"ות ובהם י"ב אותיות וע"ה הרי י"ג, ובאחורי רישא דא"א יש הוי"ה אחת ובה ארבע אותיות, ובצד הפנים שתי הוי"ות המתגלים בבי' לחיים זו כפן א' וזו כפן ב' והחוסם מפסיק ביניהן, וכנגד ארבע חירותי שאחורי רישא אמר כאן ארבע מאה אלפי עלמין וכו' ואין כל חירותי נכללים בהם אלא אותם ארבע מאות אלף עלמין שמצד העורף לבד שכל אחד מהם עולה למאה אלף עלמין והטעם הוא מפני שהם הוי"ה במילוי יודי"ן וכל יוד כלולה מעשר הרי ארבע מאות, אולם להיותם בסוד א"א הם עולים לחשבון גדול בסוד ארבע מאות אלף, שיש

הלימוד היומי